

אי זקופי הקומה

היה היה אי קטן ושמו "אי זקופי הקומה".
באי הזה, מקור הפרנסה היה בתעשייה של קטיפ פירות סגולים מעצים גבוהים.
תכנית הלימודים בכל בתי הספר התמקדה כמובן בצמיחה לגובה, כי ככל שהילד יגבה יותר, תעשיית הקטיפ תהיה פורייה יותר.
ובכן, בסוף שנת הלימודים, מדדו את גובה התלמידים.
אלה שגבהו על פי הממוצע, קיבלו ציון ממוצע.
אלה שגבהו מעל הממוצע, קיבלו ציון לשבח.
אלה שלא גבהו מספיק, ננזפו קשות על כך שלא השקיעו מספיק, שלא התאמצו, שלא היו מונעים למטרה.
כשיצאו התלמידים לקטיפ -
אלה שהגיעו לגובה העצים, עסקו בקטיפ הפירות הסגולים.
אלה שלא הצליחו להגיע, התחילו להפריע, גם בגלל הדימוי העצמי שלהם שנפגע קשות.
בגלל ההפרעות, לא הספיקו לקטוף מספיק פירות.
הלכו לשאול את האיש החכם שבאי - מה לעשות?
הציע החכם:
אפשר לנטוע עצים נמוכים יותר, שאליהם יוכלו להגיע הנמוכים יותר.
אפשר לספק סולמות כדי שהנמוכים יגיעו לגובה.
שאלו אנשי האי:
כיצד ניתן ציונים?
האם ניתן לאלה שקטפו מהעצים הנמוכים כמו מהעצים הגבוהים?
האם ילד שקטף בכוחות עצמו יקבל ציון כמו הילד שנעזר בסולם?
אמר האיש החכם:
"אההה! זו שאלה חשובה.
עליכם להחליט החלטה חשובה.
במה אתם מעוניינים? בפירות או בציונים?"